

R O M Â N I A
TRIBUNALUL SATU MARE
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 1885/83/2018

SENTINȚA CIVILĂ nr. 849/CA
Ședința publică din data de 21 decembrie 2018

Completul constituit din:
PREȘEDINTE [REDACTAT]
Grefier [REDACTAT]

Pe rol se află judecarea cauzei în materia contencios administrativ și fiscal formulată de **reclamanta FUNDAȚIA FREIES EUROPA WELTANSCHAUUNG**, CIF 26787560, RNONG 3163/B/2009, cu sediul în Satu Mare, str. Retezatului, nr. 39, jud. Satu Mare, *solicitând citarea la domiciliul procesual alés, adresa de poștă electronică office@freies-europa.ro*, în contradictoriu cu **pârâtul PARCHETUL DE PE LÂNGĂ CURTEA DE APEL CRAIOVA**, cu sediul în Craiova, str. Înfrățirii, nr. 5, jud. Dolj, având ca obiect *refuz comunicare informații de interes public*.

Mersul dezbaterilor este consemnat în încheierea de ședință din data de 13 decembrie 2018, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când tribunalul, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru azi, 21.12.2018.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Satu Mare la data de 06.11.2018 sub nr. 1885/83/2018, reclamanta **FUNDAȚIA FREIES EUROPA WELTANSCHAUUNG**, cu sediul în Satu Mare, str. Retezatului nr. 39, jud. Satu Mare, CIF 26787560, adresă de poștă electronică office@freies-europa.ro, a solicitat instanței, în contradictoriu cu pârâtul **PARCHETUL DE PE LÂNGĂ CURTEA DE APEL CRAIOVA**, cu sediul în Craiova, str. Înfrățirii nr. 5, jud. Dolj, CUI 16739531, să dispună obligarea acestuia din urmă la comunicarea informațiilor de interes public solicitate.

În motivarea cererii promovate, s-a apreciat că răspunsul furnizat este nelegal și netemeinic, toate datele care vizează sau afectează administrarea justiției fiind informații de interes public, la care accesul trebuie să fie garantat. Totodată, legiuitorul a prevăzut, explicit, că *toate actele extrajudiciare emise sau încheiate de către sau între autoritățile publice care privesc sau afectează desfășurarea procedurilor judiciare* sunt informații de interes public la care accesul este garantat, aspect ce nu poate fi eludat prin emiterea unor acte administrative infralegale sau protocoale clasificate.

În drept, s-au invocat prevederile art. 22 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 și ale art. 7 alin. (9) din Legea nr. 303/2004.

În probațiune, s-au anexat înscrisuri (f. 2 - 3).

Pârâtul a formulat, la 23.11.2018, întâmpinare (f. 10), prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În susținerea poziției procesuale adoptate, s-a subliniat că, prin răspunsul său, unitatea de parchet a comunicat că protocoalele încheiate la nivelul sistemului judiciar reprezintă metodologii de lucru de uz intern și exced domeniului informațiilor de interes public.

Totodată, s-a relevat că cererea nu vizează informații referitoare la resursele financiare publice ale autorității, caz în care puteau fi comunicate, ci unele de interes personal ce nu pot fi furnizate fără acordul prealabil scris al persoanei care are acces la informațiile respective.

În drept, s-au invocat prevederile art. 205 din C. proc. civ.

În temeiul art. 255 alin. (1) raportat la art. 258 alin. (1) din C. proc. civ., instanța a încuviințat proba cu înscrisuri.

Analizând cererea astfel formulată, tribunalul reține următoarele:

Așa cum rezultă din cuprinsul solicitării adresate Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Craiova (f. 2), reclamanta a pretins a i se comunica, pentru perioada 01.01.1990 - 26.10.2018, copia protocoalelor încheiate de către acesta din urmă cu Uniunea Națională a Barourilor din România (aparat central și/sau teritorial), Corpul Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România (aparat central și/sau teritorial), Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești (aparat central și/sau teritorial), Uniunea Națională a Notarilor Publici din România (aparat central și/sau teritorial), Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară (aparat central și/sau teritorial), Oficiul Național al Registrului Comerțului (aparat central și/sau teritorial), Arhivele Naționale ale României (aparat central și/sau teritorial), Consiliul Superior al Magistraturii, Institutul Național al Magistraturii, Școala națională de grefieri, Administrația Națională a Penitenciarelor (aparat central și/sau teritorial), Direcția Generală de Informații a Apărării din cadrul Ministerului Apărării Naționale (aparat central și/sau teritorial), Agenția Națională a Funcționarilor Publici (aparat central și/sau teritorial), Colegiul Medicilor din România (aparat central și/sau teritorial), Serviciul Român de Informații (aparat central și/sau teritorial - unități centrale, orice alt dezmembrământ al serviciului), Inspectoratul General al Jandarmeriei Române (aparat central și/sau teritorial), Direcția Generală Anticorupție, Poliția de Frontieră Română, Inspectoratul de Poliție al Județului Dolj, Direcția generală de informații și protecție internă, Direcția generală de pașapoarte, Direcția pentru evidența persoanelor și administrarea bazelor de date, Ministerul Afacerilor Interne (sau orice alte structuri subordonate neprecizate anterior, chiar și desființate la data cererii privind informațiile de interes public), Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Curtea de Apel Craiova, Tribunalul Dolj și Parchetul de pe lângă Tribunalul Dolj.

Pe de altă parte, trebuie subliniat că, potrivit răspunsului nr. 37/IP/2018 (f. 3), reclamantei i se comunica împrejurarea că protocoalele încheiate la nivelul sistemului judiciar reprezintă metodologii de lucru cu uz intern și exced domeniului informațiilor de interes public.

Potrivit art. 1 din Legea nr. 544/2001, *Accesul liber și neîngrădit al persoanei la orice informații de interes public, definite astfel prin prezenta lege, constituie unul dintre principiile fundamentale ale relațiilor dintre persoane și autoritățile publice, în conformitate cu Constituția României și cu documentele internaționale ratificate de Parlamentul României, iar conform art. 2 lit. a) și b) din același act normativ, prin autoritate sau instituție publică se înțelege orice autoritate ori instituție publică ce utilizează sau administrează resurse financiare publice, orice regie autonomă, societate reglementată de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aflată sub autoritatea sau, după caz, în coordonarea ori în subordinea unei autorități publice centrale sau locale și la care statul român sau, după caz, o unitate administrativ-teritorială este acționar unic ori majoritar, precum și orice operator sau operator regional, astfel cum aceștia sunt definiți în Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare. De asemenea, se supun prevederilor prezentei legi partidele politice, federațiile sportive și organizațiile neguvernamentale de utilitate publică, care beneficiază de finanțare din bani publici, iar prin informație de interes public se înțelege orice informație care privește activitățile sau rezultă din activitățile unei autorități publice sau instituții*

publice, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informației. În același context, este de notat că, în temeiul art. 6 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, *Orice persoană are dreptul să solicite și să obțină de la autoritățile și instituțiile publice, în condițiile prezentei legi, informațiile de interes public, iar în baza alin. (2), Autoritățile și instituțiile publice sunt obligate să asigure persoanelor, la cererea acestora, informațiile de interes public solicitate în scris sau verbal, cu mențiunea că, așa cum dispune art. 7 alin. (1) din același act normativ, Autoritățile și instituțiile publice au obligația să răspundă în scris la solicitarea informațiilor de interes public în termen de 10 zile sau, după caz, în cel mult 30 de zile de la înregistrarea solicitării, în funcție de dificultatea, complexitatea, volumul lucrărilor documentare și de urgența solicitării. În cazul în care durata necesară pentru identificarea și difuzarea informației solicitate depășește 10 zile, răspunsul va fi comunicat solicitantului în maximum 30 de zile, cu condiția înștiințării acestuia în scris despre acest fapt în termen de 10 zile.*

Sintetizând, din întreaga reglementare redată se poate deduce că dreptul de acces al cetățenilor la informațiile de interes public este garantat, sens în care s-au instituit anumite obligații precise în sarcina autorităților sau instituțiilor publice, ținute a oferi răspuns la solicitările ce le sunt adresate, în termene bine și precis stabilite.

Pe de altă parte, raportat la particularitățile litigiului, se constată că sunt relevante prevederile art. 22 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, ce statuează că *În cazul în care o persoană se consideră vătămată în drepturile sale, prevăzute în prezenta lege, aceasta poate face plângere la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărei rază teritorială domiciliază sau în a cărei rază teritorială se află sediul autorității ori al instituției publice. Plângerea se face în termen de 30 de zile de la data expirării termenului prevăzut la art. 7, precum și ale art. 9 alin. (2) din același act normativ, conform căroră Dacă în urma informațiilor primite petentul solicită informații noi privind documentele aflate în posesia autorității sau a instituției publice, această solicitare va fi tratată ca o nouă petiție, răspunsul fiind trimis în termenele prevăzute la art. 7 și 8. Așadar, în măsura în care, posterior solicitării adresate autorității sau instituției publice, persoana interesată se consideră vătămată în drepturile sale, aceasta poate introduce plângere la instanța competentă, care poate obliga autoritatea sau instituția publică să furnizeze informațiile de interes public solicitate și să plătească daune morale și/sau patrimoniale, potrivit art. 22 alin. (2) din Legea nr. 544/2001.*

Totodată, nu poate fi omis faptul că, în baza art. 12 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, *Se exceptează de la accesul liber al cetățenilor, prevăzut la art. 1 și, respectiv, la art. 11¹, următoarele informații: a) informațiile din domeniul apărării naționale, siguranței și ordinii publice, dacă fac parte din categoriile informațiilor clasificate, potrivit legii; b) informațiile privind deliberările autorităților, precum și cele care privesc interesele economice și politice ale României, dacă fac parte din categoria informațiilor clasificate, potrivit legii; c) informațiile privind activitățile comerciale sau financiare, dacă publicitatea acestora aduce atingere dreptului de proprietate intelectuală ori industrială, precum și principiului concurenței loiale, potrivit legii; d) informațiile cu privire la datele personale, potrivit legii; e) informațiile privind procedura în timpul anchetei penale sau disciplinare, dacă se periclitează rezultatul anchetei, se dezvăluie surse confidențiale ori se pun în pericol viața, integritatea corporală, sănătatea unei persoane în urma anchetei efectuate sau în curs de desfășurare; f) informațiile privind procedurile judiciare, dacă publicitatea acestora aduce atingere asigurării unui proces echitabil ori interesului legitim al oricăreia dintre părțile implicate în proces; g) informațiile a căror publicare prejudiciază măsurile de protecție a tinerilor, iar în temeiul alin. (2) din cadrul aceluiași articol, Răspunderea pentru aplicarea măsurilor de protejare a informațiilor aparținând categoriilor prevăzute la alin. (1) revine persoanelor și autorităților publice care dețin astfel de informații, precum și instituțiilor publice abilitate prin lege să asigure securitatea informațiilor, de unde rezultă că există anumite date care, în considerarea naturii și specificului lor, respectiv a obiectului vizat, sunt exceptate, prin dispoziția legii, de la liberul acces al cetățenilor.*

Referitor la prezenta cauză, se observă că, față de prevederile art. 2 lit. a) și b) din Legea nr. 544/2001, pârâtul se încadrează în categoria autorităților și instituțiilor publice care se supun reglementării actului normativ menționat, însă, fără îndoială, este necesar a se elucida măsura în care datele la care a făcut trimitere titularul acțiunii, în raport de care s-a manifestat refuzul de a fi puse la dispoziție (f. 3), pot fi calificate, totuși, ca informații de interes public, ce trebuiau comunicate solicitantului.

Sub acest aspect, este de reliefat că, potrivit răspunsului transmis reclamantei, protocoalele încheiate la nivelul sistemului judiciar reprezintă metodologii de lucru cu uz intern și exced domeniului informațiilor de interes public (f. 3), or din cuprinsul său nu reiese, în mod explicit, care anume dintre ipotezele la care se referă art. 12 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 ar fi fost avute în vedere, de către autoritatea pârâtă. Totodată, din întâmpinarea depusă se observă, pe de o parte, că s-a indicat că nu s-ar viza informații legate de resursele financiare publice ale autorității, caz în care puteau fi comunicate, ci informații de interes personal ce nu pot fi furnizate fără acordul prealabil în scris al persoanei având acces la acestea și, pe de altă parte, că ar fi în discuție date privind metodologii interne de lucru care nu se regăsesc în lista expres și limitativă a informațiilor ce se publică sau în categoria documentelor produse / gestionate de Ministerul Public, ținând de specificul activității desfășurate (referitoare la procedurile procesual penale sau la gestionarea resurselor financiare ale unității de parchet), ci la informații de interes personal, astfel că furnizarea lor ar aduce atingere dreptului la protecția datelor personale, atât prin prisma limitelor accesului, cât și a autorităților semnatare, în lipsa acordului acestora datele neputând fi comunicate (f. 10).

Cu toate acestea, este limpede că, raportat la argumentele de care s-a prevalat pârâtul, refuzul de a se transmite datele pretinse este, în parte, nejustificat, după cum se va demonstra în continuare.

Astfel, în primul rând, ținând seama de reglementarea art. 12 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, se constată că nu poate fi primită soluția autorității, în sensul că informațiile nu se comunică întrucât ar constitui metodologii de lucru cu uz intern, după cum s-a răspuns reclamantei (f. 3), în circumstanțele în care, în mod evident, conținutul protocoalelor la care se face trimitere nu poate circumscrie informații privind procedura în timpul anchetei penale sau disciplinare, ce ar fi impus, de fapt, pretinderea unor date concrete, efective, în legătură cu o anumită procedură penală instrumentată de către unitatea de parchet și, mai mult decât atât, nu este îndeplinită nici cerința expres prevăzută de textul art. 12 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 544/2001 pentru a opera exceptarea, de vreme ce nu există indicii în sensul de a se periclita rezultatul anchetei, a se dezvălui surse confidențiale ori a se pune în pericol viața, integritatea corporală, sănătatea unei persoane în urma anchetei efectuate sau în curs de desfășurare, or condițiile stabilite de legiuitor trebuie să fie întrunite cumulativ pentru ca refuzul întemeiat pe dispozițiile art. 12 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 544/2001 să fie justificat. Pe de altă parte, în cauză nu sunt incidente nici prevederile art. 12 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 544/2001, care instituie o excepție referitor la informațiile privind procedurile judiciare, dacă publicitatea acestora aduce atingere asigurării unui proces echitabil ori interesului legitim al oricăreia dintre părțile implicate în proces, câtă vreme, în mod similar celor expuse mai sus, ipoteza relevantă implică o procedură concretă condusă de către unitatea de parchet, în raport de care s-ar fi pretins anumite date, însă numai în măsura în care divulgarea lor impietează asupra dreptului la un proces echitabil sau interesului legitim al părților, element exclus în cauză, de vreme ce reclamanta nu a solicitat informații care să vizeze vreo procedură instrumentată, efectiv, de către pârât.

În al doilea rând, relativ la faptul că informațiile nu ar putea fi divulgate întrucât constituie date de interes personal, ce nu pot fi furnizate fără acordul prealabil în scris al persoanei având acces la acestea, respectiv că furnizarea lor ar aduce atingere dreptului la protecția datelor personale, atât prin prisma limitelor accesului, cât și a autorităților semnatare, în lipsa acordului lor datele neputând fi comunicate, se constată că, într-adevăr, în temeiul art. 12 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 544/2001, sunt exceptate de la liberul acces

informațiile cu privire la datele personale, însă, fără dubiu, argumentul invocat de pârât nu poate fi primit.

Pe de o parte, trebuie subliniat că, așa cum s-a răspuns reclamantei, de către autoritatea publică, protocoalele încheiate la nivelul sistemului judiciar ar reprezenta metodologii de lucru cu uz intern (f. 3), or, în măsura în care însuși pârâtul a atribuit o asemenea calificare documentelor în discuție, ținând seama de specificul activității Ministerului Public și de rolul său constituțional, art. 131 alin. (1) din legea fundamentală stabilind că *În activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor*, alin. (3) statuând că *Parchetele funcționează pe lângă instanțele de judecată, conduc și supraveghează activitatea de cercetare penală a poliției judiciare, în condițiile legii*, este limpede că nu poate fi primită ideea că respectivele înscrisuri nu ar putea forma obiect al liberului acces întrucât ar conține informații cu privire la date personale. Pe de altă parte, trebuie subliniat că, prin Decizia nr. 37/2015, Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a statuat că *În cazul cererilor de liber acces la informații de interes public întemeiate pe dispozițiile Legii nr. 544/2001, atunci când informațiile de interes public și informațiile cu privire la datele cu caracter personal sunt prezente în cuprinsul aceluiași document, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informațiilor, accesul la informațiile de interes public se realizează prin anonimizarea informațiilor cu privire la datele cu caracter personal; refuzul de acces la informațiile de interes public, în condițiile în care informațiile cu privire la datele personale sunt anonimizate, este nejustificat, așadar inclusiv în măsura în care documentele în discuție ar conține unele date personale, cum sunt numele și prenumele, aceasta nu ar putea împiedica, în sine, furnizarea informațiilor solicitate, ci, în condițiile în care sunt cuprinse în același înscris, urmează a fi anonimizate în prealabil. Ca atare, în limitele evocate, refuzul nu poate fi întemeiat pe lipsa acordului în scris al persoanei având acces la asemenea informații sau al autorităților semnatare, câtă vreme caracterul lor bilateral nu poate împiedica furnizarea informațiilor de interes public, existând chiar obligația de comunicare din oficiu a unor date, chiar dacă ar proveni, spre exemplu, din anumite contracte, după cum reiese din prevederile art. 5 alin. (5) din Legea nr. 544/2001.*

În al treilea rând, se observă că, indeniabil, refuzul manifestat nu poate fi întemeiat pe împrejurarea că datele pretinse nu ar viza resursele financiare publice ale autorității, câtă vreme, în baza art. 5 alin. (1) lit. e) și h) din Legea nr. 544/2001, în ce privește sursele financiare, bugetul și bilanțul contabil, respectiv lista cuprinzând categoriile de documente produse și/sau gestionate, potrivit legii, există obligația comunicării din oficiu, sens în care s-a instituit inclusiv îndatorirea publicării și actualizării unui buletin informativ care să cuprindă asemenea date, or excepțiile de la liberul acces sunt și rămân numai cele reglementate expres de lege. Mai mult decât atât, nu se pot confunda informațiile în privința cărora există sarcina comunicării din oficiu, conform art. 5 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, cu cele care se transmit la cererea celui interesat, potrivit art. 6 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, or datele pretinse de către reclamantă se includ în cea din urmă categorie menționată. De asemenea, faptul că informațiile la care se face referire prin acțiune nu se încadrează printre cele reglementate de art. 5 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 nu poate conduce la concluzia că ar fi excluse de la liberul acces, ci ipotezele de excepție sunt cele prevăzute de art. 12 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, precum și cele instituite prin norme speciale.

Relativ la posibilitatea de a se obține, în integralitate, datele pretinse în cauză, se reține, însă, că este necesar a se lua în considerare atât dispozițiile art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001, în baza cărora *informațiile din domeniul apărării naționale, siguranței și ordinii publice, dacă fac parte din categoriile informațiilor clasificate, potrivit legii*, sunt exceptate de la liberul acces, cât și cele cuprinse în art. 7 alin. (9) din Legea nr. 303/2004, în temeiul cărora *Informațiile care privesc statutul judecătorilor și procurorilor, organizarea judiciară, organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, cooperarea instituțională între instanțe și parchete, pe de o parte, și orice altă autoritate publică, pe de altă parte,*

precum și actele administrative extrajudiciare emise sau încheiate de către sau între autoritățile publice care privesc sau afectează desfășurarea procedurilor judiciare, prin derogare de la prevederile art. 12 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare, constituie informații de interes public, la care accesul liber este garantat, norma fiind introdusă prin art. I pct. 9 din Legea nr. 242/2018, publicată în Monitorul Oficial nr. 868 din 15 octombrie 2018.

Așadar, din textul art. 7 alin. (9) din Legea nr. 303/2004 rezultă, deosebit de clar, că atât datele care vizează cooperarea instituțională între instanțe și parchete, pe de o parte și orice altă autoritate publică, pe de altă parte, cât și actele administrative extrajudiciare emise sau încheiate de către sau între autoritățile publice, care privesc sau afectează desfășurarea procedurilor judiciare, constituie informații de interes public și, totodată, că prevederile în discuție reprezintă norme speciale, care derogă de la reglementarea art. 12 din Legea nr. 544/2001, ce instituie ipotezele de excepție de la liberul acces. Ca atare, posterior intrării în vigoare a Legii nr. 242/2018, orice protocoale perfectate de instanțe sau parchete cu alte autorități publice, în materie de cooperare instituțională, precum și toate actele extrajudiciare, care privesc sau afectează desfășurarea procedurilor judiciare, dobândesc caracter de informații de interes public, fără a fi aplicabile, în materie, excepțiile prevăzute de art. 12 din Legea nr. 544/2001, însă, fără îndoială, în ce privește documentele anterioare, existente la data la care a intrat în vigoare Legea nr. 242/2018, textul art. 7 alin. (9) din Legea nr. 303/2004 nu poate fi interpretat decât prin luarea în considerare a dispozițiilor ce stabilesc regimul juridic specific al unor informații, care au dobândit, în prealabil, o anumită natură juridică.

Sub acest aspect, este de notat că, potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 182/2002, *Accesul la informațiile clasificate este permis numai în cazurile, în condițiile și prin respectarea procedurilor prevăzute de lege, iar conform art. 7 alin. (4) din același act normativ, Accesul la informații clasificate ce constituie secret de stat, respectiv secret de serviciu, potrivit art. 15 lit. d) și e), este garantat, sub condiția validării alegerii sau numirii și a depunerii jurământului, pentru următoarele categorii de persoane: a) Președintele României; b) prim-ministru; c) miniștri; d) deputați; e) senatori; f) judecători; g) procurori; h) magistrați-asistenți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție, care, în concordanță cu atribuțiile specifice, sunt îndreptățiți să aibă acces la informațiile clasificate fără îndeplinirea procedurilor prevăzute la alin. (1) - (3), respectiv la art. 28, în baza unor proceduri interne ale instituțiilor din care aceștia fac parte, avizate de Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat, după ce au luat cunoștință de responsabilitățile ce le revin privind protecția informațiilor clasificate și au semnat angajamentul scris de păstrare a secretului prevăzut la art. 36 alin. (3), de unde se poate observa că accesul la informațiile clasificate este restricționat, fiind permis numai în cazurile, condițiile și cu respectarea strictă a procedurilor prevăzute de lege, fiind, totuși, garantat în favoarea unor categorii precise de persoane, în considerarea atribuțiilor specifice ce le revin, în exercitarea funcției sau demnității deținute.*

Pe de altă parte, nu poate fi ignorată împrejurarea că, în baza art. 28 alin. (1) din Legea nr. 182/2002, *Accesul la informații secrete de stat este permis numai în baza unei autorizații scrise, eliberate de conducătorul persoanei juridice care deține astfel de informații, după notificarea prealabilă la Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat, iar în temeiul art. 31 alin. (3) din același act normativ, Dispozițiile art. 28 se aplică în mod corespunzător în domeniul informațiilor secrete de serviciu, așadar datele care au dobândit regimul juridic al informațiilor secrete de stat, respectiv de serviciu, sunt susceptibile de a fi comunicate numai în măsura existenței unei autorizații eliberate în acest sens.*

Totodată, este real că, așa cum dispune art. 24 alin. (5) din Legea nr. 182/2002, *Se interzice clasificarea ca secrete de stat a informațiilor, datelor sau documentelor în scopul ascunderii încălcărilor legii, erorilor administrative, limitării accesului la informațiile de interes public, restrângerii ilegale a exercițiului unor drepturi ale vreunei persoane sau lezării altor interese legitime, însă faptul că anumite date ar fi fost clasificate în mod eronat nu poate constitui un fundament suficient pentru ca accesul la acestea să fie realizat în baza*

art. 6 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, în măsura în care s-a păstrat regimul juridic al informațiilor în discuție, anume dacă acestea reprezintă, în continuare, secrete de stat ori de serviciu. Astfel, art. 24 alin. (10) din Legea nr. 182/2002 prevede că *Declasificarea ori trecerea la un nivel inferior de clasificare este realizată de persoanele sau autoritățile publice competente să aprobe clasificarea și nivelul de secretizare a informațiilor respective*, astfel că doar posterior declasificării, realizată în cadrul și limitele trasate de lege, poate avea loc accesul în condițiile Legii nr. 544/2001, cu atât mai mult cu cât, în baza art. 20 din Legea nr. 182/2002, *Orice persoană fizică sau juridică română poate face contestație la autoritățile care au clasificat informația respectivă, împotriva clasificării informațiilor, duratei pentru care acestea au fost clasificate, precum și împotriva modului în care s-a atribuit un nivel sau altul de secretizare. Contestația va fi soluționată în condițiile legii contenciosului administrativ*, așa încât calea de urmat, în ipoteza în care se apreciază că anumite date au fost clasificate eronat, nu poate fi reprezentată decât de formularea unei contestații, iar nu de solicitarea accesului la acestea, conform Legii nr. 544/2001.

În consecință, ținând seama de ansamblul argumentelor expuse mai sus, în temeiul art. 22 alin. (2) din Legea nr. 544/2001, pârâtul va fi obligat să comunice reclamantei, pentru perioada 01.01.1990 - 26.10.2018, copia protocoalelor existente, încheiate cu entitățile menționate, cu excepția celor care reprezintă informații clasificate ca secrete de stat sau de serviciu - în raport de care sunt incidente prevederile art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001 și ale Legii nr. 182/2002 -, urmând a se indica, în concret, care anume au dobândit acest caracter, pentru a se asigura transparența completă în ce privește datele ce vor fi furnizate.

În același context, se constată că, în realitate, concluzia la care s-a ajuns nu este infirmată de considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 45/2018, de vreme ce s-a statuat că ... *art. 4 din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 12 aprilie 2002, prevede principalele obiective ale protecției informațiilor clasificate, și anume (a) protejarea acestora împotriva acțiunilor de spionaj, compromitere sau acces neautorizat, alterării sau modificării conținutului acestora, precum și împotriva sabotajelor ori distrugerilor neautorizate; și (b) realizarea securității sistemelor informatice și de transmitere a informațiilor clasificate. De aceea, accesul la informațiile clasificate este permis numai în cazurile, în condițiile și prin respectarea procedurilor prevăzute de lege [art. 2 alin. (2)]. Curtea reține că toate acestea sunt aplicabile și în cadrul procedurilor judiciare, astfel încât nu se poate da un nou contur juridic acestor categorii de informații în ipoteza în care ele sunt folosite, în orice mod, în cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești. Astfel, nici în această situație, ele nu își pot pierde regimul de protecție consacrat prin lege, tocmai pentru că păstrarea confidențialității lor este vitală colectivității, indiferent de subiectul de drept autorizat care a luat cunoștință despre aceste informații. În aceste condiții, devalorarea lor produce prejudicii iremediabile interesului public, afectând buna funcționare a statului de drept (pct. 129), Curtea reținând, de asemenea, ... că, dacă prin acest text s-ar fi dorit, astfel cum se susține în punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților, să se prevadă, în mod explicit, că "toate informațiile ce privesc statutul judecătorilor și procurorilor, administrarea judiciară și cooperarea instituțională cu instanțele și parchetele sunt informații de interes public" și că "acest lucru nu poate fi eludat prin emiterea unor acte normative infralegale sau protocoale de colaborare clasificate, care să excludă de la accesul cetățenilor informații ce privesc accesul lor liber la justiție și dreptul la un proces echitabil", atunci dispoziția normativă trebuie eliminată, întrucât textul analizat cuprinde deja această ipoteză normativă ["Informațiile care privesc (...) cooperarea instituțională între instanțe și parchete, pe de o parte, și orice altă autoritate publică, pe de altă parte (...) constituie informații de interes public"]. Astfel, actele administrative extrajudiciare încheiate de către sau între autoritățile publice care privesc desfășurarea procedurilor judiciare [protocoale de colaborare/cooperare] nu pot fi asimilate cu procedura judiciară în sine, drept care au și o expresie normativă distinctă. Ele își mențin natura lor juridică de act administrativ, în*

conformitate cu art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, fără a se identifica în vreun fel cu procedura judiciară civilă sau penală, aceasta desfășurându-se potrivit și în limitele codurilor de procedură civilă/penală (pct. 133). Așadar, rezultă, indeniabil, că protecția specială conferită anumitor date prin lege nu ar putea fi pierdută cu prilejul unei eventuale utilizări într-o cauză aflată pe rolul instanțelor judecătorești, iar în situația în care sunt vizate acte administrative extrajudiciare, acestea își păstrează natura specifică dobândită, însă, desigur, este deschisă atât calea prevăzută de art. 20 din Legea nr. 182/2002, cât și posibilitatea desecretizării.

În fine, se remarcă, fără dubiu, că rezolvarea dată este confirmată prin chiar modalitatea în care legiuitorul a procedat posterior intrării în vigoare a Legii nr. 242/2018, prin care s-a introdus art. 7 alin. (9) din Legea nr. 303/2004, în sensul că s-a adoptat Legea pentru declasificarea unor documente, aflată, în prezent, în etapa controlului de constituționalitate *a priori*. Astfel, aceasta prevede, la art. 1 alin. (1), că *Prin derogare de la prevederile art. 24 din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare, se declasifică Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 17/2005 privind combaterea corupției, fraudei și spălării banilor, precum și toate documentele care conțin informații clasificate având ca temei sau sunt încheiate în conformitate ori în baza Hotărârii Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 17/2005 privind combaterea corupției, fraudei și spălării banilor, astfel că, în baza alin. (2), La data intrării în vigoare a prezentei legi, documentele prevăzute la alin. (1) sunt declasificate de drept, fără a mai fi necesară o altă procedură, alin. (3) stabilind, de asemenea, că De la intrarea în vigoare a prezentei legi se desecretizează toate planurile de cooperare realizate de Direcția Națională Anticorupție și Serviciul Român de Informații în baza art. 15 din Protocolul de cooperare dintre Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Serviciul Român de Informații pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin în domeniul securității naționale nr. 003064 din 4 februarie 2009, iar alin. (4) că De la data intrării în vigoare a prezentei legi se desecretizează toate protocoalele și/sau acordurile de colaborare și cooperare încheiate între instituțiile statului român, Serviciul Român de Informații, Direcția Națională Anticorupție, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, Consiliul Superior al Magistraturii și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.*

Mai mult decât atât, în temeiul art. 3 alin. (2), *Informațiile cuprinse în documentele de la art. 1 dobândesc, de la data intrării în vigoare a prezentei legi, caracter de informații de interes public, iar în baza art. 4, Persoanele care se consideră vătămate într-un drept ori într-un interes legitim de efectele produse de documentele prevăzute la art. 1 au posibilitatea, în termen de 3 ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi, să se adreseze instanțelor competente pentru constatarea încălcării drepturilor și libertăților fundamentale și repararea prejudiciului suferit, or este indeniabil faptul că, în măsura în care accesul la datele clasificate ca secrete de stat ori de serviciu, cuprinse în acte administrative extrajudiciare încheiate la nivel unităților de parchet, existente la data intrării în vigoare a Legii nr. 242/2018, s-ar fi putut realiza exclusiv în temeiul art. 7 alin. (9) din Legea nr. 303/2004 raportat la art. 6 alin. (1) și 22 alin. (2) din Legea nr. 544/2001, fără a se lua în seamă regimul juridic concret al acestor informații, nu s-ar fi impus adoptarea unei legi, care nu se află, încă, în vigoare, menită a declasifica anumite documente perfectate de unele autorități din sistemul judiciar. Ca atare, în condițiile în care legiuitorul a găsit necesar a interveni pentru desecretizare, calificând, el însuși, datele cuprinse în documentele ce se intenționează a fi declasificate ca informații de interes public, însă numai la data intrării în vigoare a actului normativ adoptat, apare limpede împrejurarea că accesul la acestea nu poate fi obținut, în prezent, în sistemul Legii nr. 544/2001, ci doar la momentul în care actul normativ adoptat va deveni pe deplin incident sau la epoca la care se va uza, cu succes, de prevederile art. 20 din Legea nr. 182/2002, în raport de actele conținând date clasificate ca secrete de stat sau de serviciu.*

Potrivit art. 9 alin. (2) din C. proc. civ., *Obiectul și limitele procesului sunt stabilite prin cererile și apărările părților*, sens în care, luând în considerare împrejurarea că procesul civil este guvernat de principiul disponibilității, după cum rezultă din textul legal mai sus redat, se observă că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite în parte plângerea formulată de către reclamanta FUNDAȚIA FREIES EUROPA WELTANSCHAUUNG, cu sediul în Satu Mare, str. Retezatului nr. 39, jud. Satu Mare, CIF 26787560, adresă de poștă electronică office@freies-europa.ro, în contradictoriu cu pârâțul PARCHETUL DE PE LÂNGĂ CURTEA DE APEL CRAIOVA, cu sediul în Craiova, str. Înfrățirii nr. 5, jud. Dolj, CUI 16739531.

Obligă pârâțul să comunice reclamantei, pentru perioada 01.01.1990 - 26.10.2018, copia protocoalelor existente, încheiate de către Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova cu Uniunea Națională a Barourilor din România (aparat central și/sau teritorial), Corpul Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România (aparat central și/sau teritorial), Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești (aparat central și/sau teritorial), Uniunea Națională a Notarilor Publici din România (aparat central și/sau teritorial), Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară (aparat central și/sau teritorial), Oficiul Național al Registrului Comerțului (aparat central și/sau teritorial), Arhivele Naționale ale României (aparat central și/sau teritorial), Consiliul Superior al Magistraturii, Institutul Național al Magistraturii, Școala națională de grefieri, Administrația Națională a Penitenciarelor (aparat central și/sau teritorial), Direcția Generală de Informații a Apărării din cadrul Ministerului Apărării Naționale (aparat central și/sau teritorial), Agenția Națională a Funcționarilor Publici (aparat central și/sau teritorial), Colegiul Medicilor din România (aparat central și/sau teritorial), Serviciul Român de Informații (aparat central și/sau teritorial - unități centrale, orice alt dezmembrământ al serviciului), Inspectoratul General al Jandarmeriei Române (aparat central și/sau teritorial), Direcția Generală Anticorupție, Poliția de Frontieră Română, Inspectoratul de Poliție al Județului Dolj, Direcția generală de informații și protecție internă, Direcția generală de pașapoarte, Direcția pentru evidența persoanelor și administrarea bazelor de date, Ministerul Afacerilor Interne (sau orice alte structuri subordonate neprecizate anterior, chiar și desființate la data cererii privind informațiile de interes public), Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Curtea de Apel Craiova, Tribunalul Dolj și Parchetul de pe lângă Tribunalul Dolj, cu excepția celor care reprezintă informații clasificate ca secrete de stat sau de serviciu, conform Legii nr. 182/2002, urmând a se indica, în concret, care anume au dobândit acest caracter.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, cererea în acest sens urmând a fi depusă la Tribunalul Satu Mare.

Pusă la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, azi, 21.12.2018.

Judecător,

[Redacted signature]

Grefier,

[Redacted signature]

Red. / Tehn. MI
11.01.2019

- se comunică câte un ex. cu:

- reclamanta FUNDAȚIA FREIES EUROPA WELTANSCHAUUNG
- pârâțul PARCHETUL DE PE LÂNGĂ CURTEA DE APEL CRAIOVA

